

Cesta tam, trajekt, cesta zpět

27. října 2012
15:43

POI:

1305 Elba

Trasa:

Plzeň - München - Innsbruck - Brennerský průsmyk - Bolzano - Trento - Verona - Bologna - Firenze - po příjezdu do Firenze ignorovat velkou odbočku na Pisu a pokračovat ještě rovně asi tak 5 až 7 km. Tam je modrá směrová tabule SIGNA. V odbočovacím pruhu vpravo opustit dálnici a po zaplacení mýta pokračovat už po modře značené SS1 nebo SGC FI-PI-LI na Livorno kolem Ceciny a plynule v Livornu dál po SS1 směr Grosseto - Roma. Odbočíte a končíte v Piombinu. Tam hurá na trajekt a za tři čtvrtě hodiny plavby jste na Elbě v Portoferraíu.

<http://www.elbapiagge.com/index.php>

Pátek 4.5. - neděle 12.5.2013

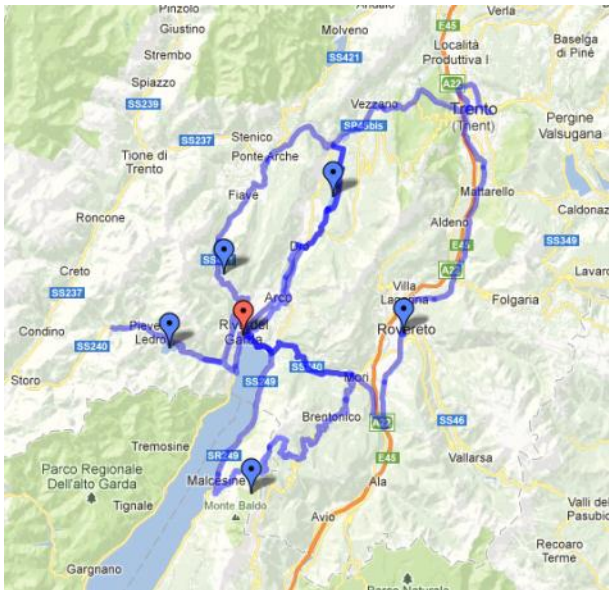
03 Torbole - Trans.it: 45.872602°, 10.872808°

Pokud by se nepovedlo dojet až do Voltery, možná kola v blízkosti Gardy:
Výjezd lanovkou na **Monte Baldo** (1.720 m, nádherné výhledy). Na kole sjezd Rifugio Graziani, San Valentio, Festa, Torbole

<http://www.alpenrennradtouren.de/>
GPS lanovky: 45.766143°, 10.813206°

Vodopád Cascata Varone - výlet na odpoledne na kole / autem (3 km za Rivou směr Lago di Tenno) - 5 € vstup 9-19h (září jen do 18h)

<http://www.bondo.cz/Lago di Garda raj na kole.htm>

Sobota 5.5.2013

05 Volterra: 43.403404°, 10.863459°

- Z Rokycan 1000 km, 11 hodin

10 57025 SAN VINCENZO P [N/v]: 43.019130°, 10.523000°

- Stání blízko moře (cedule se zákazem pro obytnýky)
- voda

20 57025 POPULONIA [N/Ve]: 42.990750°, 10.510930°

- Stání u nekropole
- Kousek od moře
- Po cca 2 km stání u hradu

30 57025 POPULONIA Via San Giovanni [-/Ve]: 42.988620°, 10.490640°

- Populonia, Toscana
- Stání pod hradem
- Cca 7 km od přístavu

It is especially noteworthy for its [Etruscan](#) remains, including one of the main [necropolis](#) in Italy, discovered by [Isidoro Falchi](#). It is located at the north end of the peninsula of [Monte Massoncello](#), north of [Piombino](#). Apart from the Etruscan sites, it has a massive fortress built in the 15th century by the [Appiani lords of Piombino](#), with stones taken from Etruscan remains.

40 57025 PIOMBINO P Via Salivoli [n/-/-]: 42.934800°, 10.504600°
- Stání kousek od přístavu

50 Piombino - přístav: 42.931936°, 10.508035°

Neděle 5.5.

Trajekt na Elbu

Piombino – Rio Marina 05.5. odjezd v 08:20
Příjezd cca v 10.00 hodin

Čtvrtek 9.5.

Večer trajekt a cca 400 km ke Gardě

- Stání např. v Lazise, cca 2 km od Movielandu

750 Lazise: 45.506714°, 10.737805°

Pátek 10.5.

Movieland Studio Park

- Cena 24 EUR /osoba nad 140 cm
- Otevřeno 10-18 h

800 Movieland - parking: 45.479671°, 10.729159°

<http://www.canevaworld.it/movieland/>

Sobota 11.5.

Večer popojet cca 200 km od Movielandu

850 82432 WALCHENSEE SP 'Einsiedel' Mautstr. <72h 30SP ![N/Ve/5]: 47.569770°, 11.301920°

Neděle 12.5.

Cesta domů

Místo "	Typ	Informace o oblasti
Campo nell'Elba		Nedaleko oblasti sportovní, v loc. Sighello, včetně Marina di Campo a La Pílou, 1 km od moře
Capoliveri		V loc. Morcone, servisní poplatek
Kabel		"Acinelli", v loc. San Bennato otevření období (1/4-30/10), tel. 0565 949724, E 15 den, táborník servis E 10, 50 míst na štěrku, osvětlení, elektřina ", služby, 250 metrů od moře, 8 km od Río Marina
Zelí		Nastavte omezení přístupu pro táborníky do zálivu zelí: možnost? zastávkou na cestě výše, v prostorách
Monte Perone		Parkovací plochy na vrcholu hory
Monte Capanne		V kabelu parkoviště
Pomonte		Ve dvou čtverců po celé zemi po 100 metrů úzký
Porto Azzurro		V loc. Bocchetta, parkování č.4, 60 míst, bez výbojky, voda E 5, E 10 přes noc a vody (19:00), stop a vody E 15 (za 24 hodin)
Procchio		V loc. Pole Hague oblasti hlášeny, E 25, E 10 táborník servis, "osvětlené plochy, hlídané, se službami"
Río Marina		Podle obce (voda a sprchy na pláži, pod věží), c / o School
Seccheto		Ve dvou čtverců asi 1 km od obce

Hornatá Elba je největším ostrovem skupiny Toskánských ostrovů (Arcipelago Toscano) a zároveň **třetím největším italským ostrovem** po Sicílii a Sardinii – dosahuje délky 27,6 km, šířka se pohybuje v rozmezí 3,6–18,1 km a délka pobřeží činí 147 km. Na severu ji omývá Ligurské moře (Mar Ligure), na jihu a východě moře Tyrhénské (Mar Tirreno). Od italské pevniny je oddělena 9,2 km širokým kanálem Canale di Piombino (od francouzské Korsiky je vzdálena 50 km). V roce 2009 zde žilo 31 660 obyvatel.

Správním střediskem ostrova je město **Portoferraio**.

Ostrov Elba je největším pozůstatkem pevninského mostu, který kdysi spojoval Apeninský poloostrov a Korsiku. Přes svou poměrně malou rozlohu se vyznačuje různorodým povrchem. Západní hornaté a nejmladší části ostrova dominuje mohutný žulový masiv **Monte Capanne** (1018 m), nejvyšší místo Elby i celé skupiny Toskánských ostrovů. Centrální část má většinou plochý charakter s mírnými kopci, oběma východními výběžky ostrova se táhnou horské hřebeny. Vodní toky jen zřídka mají délku větší než 3 km. Za zmínku stojí pouze Fosso San Francesco (6,5 km), Fosso Barione (5,1 km) a Fosso Redinoce (2 km). Klíma ostrova má převážně **středomořský ráz** s teplým, suchým a slunečným létem a relativně teplou deštivou zimou. Výjimkou je oblast Monte Capanne, kde jsou v zimě v důsledku vyšší nadmořské výšky teploty znatelně nižší. Průměrná roční teplota vzduchu je 15,7 °C, průměrná lednová teplota činí 9,3 °C a průměrná červencová teplota dosahuje 24,3 °C. Na ostrově Elba roste množství kaktusů, oleandry, ibišky, fíkovníky, vavříny, duby zimní, pinie, cypřiše, kaštiny a další teplomilná květena. V oblasti Monte Capanne žije řada zvířecích druhů, včetně muflonů a prasat divokých.

Pohled na Sant' Andrea

Zejména ve východní části ostrova se nacházejí **vysoce kvalitní naleziště rud** (s obsahem kovu 40–80 %), které se zde těžily a následně zpracovávaly od doby železné až do poloviny 20. století. Toto velmi dlouhé období bylo ukončeno roku 1944, kdy byly

během bombardování zničeny železářny a ocelárny v Portoferraio. Dnes se na ostrově těží mramor, pěstuje se zelenina, ovoce a vinná réva a provozován je rybolov. Hlavní hospodářský význam však mají služby spojené s **cestovním ruchem a turistikou**, které se začaly rozvíjet od počátku padesátých let minulého století. Díky svým krásným plážím s bílým pískem, průzračně čisté vodě, mírnému a příjemnému podnebí a zalesněnému vnitrozemí se Elba stala velmi oblíbenou turistickou destinací. Její spojení s pevninskou Itálií zajišťují **pravidelné trajekty** z Piombina a Livorna. Asi 2 km od Marina di Campo se nalézá malé mezinárodní letiště.

Zeměpisné a turistické zajímavosti

Elba nabízí jak nádherné pláže a úchvatné moře, tak i mnoho zajímavých míst pro milovníky přírody, historie, umění a architektury. Specifický půvab má pro zájemce o geologii a mineralogii.

Portoferraio - přístav Darsena a stará čtvrť

Portoferraio (12 719 obyv.): správní středisko a největší město ostrova založené roku 1548 Cosimem I. de' Medici, velkovévodou toskánským, kvůli vyvážení přítomnosti španělské pevnosti v Porto Azzurro. Leží na severu ostrova při západním břehu zátoky Rada di Portoferraio. Nad starým přístavem Darsena, ve tvaru písmene U, se rozkládá stará čtvrť se strmými schodovitými uličkami a starými kostely. Nalézá se zde nejen hlavní náměstí Piazza della Repubblica, ale i exilové sídlo Napoleona Bonaparte Villa dei Mulini. Při vjezdu do přístavu bylo v bývalém skladišti soli v roce 1988 otevřeno zajímavé Museo Archeologico s exponáty od doby kamenné až po novověk, přičemž nejceněnější jsou nálezy ze ztroskotaných starořímských lodí. Důvody, které vedly k založení města, připomíná pevnost Forte Falcone, vybudovaná na nejvyšším místě ve městě, a pevnost Forte Stella s půdorysem ve tvaru nepravidelné pěticípé hvězdy. Přístav je cílem trajektových lodí z Piombina, Livorna a Bastie. Asi 5 km jihozápadně od Portoferraia se ve Villa San Martino nachází Napoleonovo letní sídlo.

Porto Azzurro - pohled na přístavní zátoku s pevností

Porto Azzurro (3813 obyv.): malebné rybářské městečko ležící na východním pobřeží Elby u malé zátoky. V roce 1603 se přístavu zmocnil španělský král Filip III. a učinil z něj vojenskou pevnost. Roku 1604 zbudovaná citadela Piazzaforte di Longone se stala v roce 1858 věznicí sloužící dodnes. Živé náměstí Piazza je považováno za jedno z nejhezčích na Elbě. Městečko se do roku 1947 jmenovalo Porto Longone. Na protější straně zálivu stojí druhá španělská pevnost – Forte Focardo.

Capoliveri (3989 obyv.): vnitrozemské městečko s úzkými a strmými uličkami nacházející se na poloostrově Calamita v jihovýchodní části ostrova. Od hladiny zálivu Golfo Stella ho dělí necelých 0,8 km a 167 výškových metrů. Capoliveri, známé již v období starého Říma jako Caput Liberum, je považováno za nejhezčí město východní Elby. V okolí se pěstuje kvalitní vinná réva. Z hlavního náměstí se naskýtá krásný výhled na okolní moře. Zajímavé mineralogické muzeum.

Rio Marina

Rio Marina (2317 obyv.): přístav na východním pobřeží ostrova v minulosti určený k překládce železné rudy a postavený v blízkosti dolů, přibližně od roku 1800 již sídlo jejich správy, která sem byla přenesena z Rio nell'Elba (těžba byla ukončena na počátku osmdesátých let 20. století). V místním mineralogickém muzeu lze spatřit historické dokumenty související s hornictvím a krásné vzorky minerálů. Návštěva těžební oblasti a seznámení s technologií těžby rudy jsou možné v rámci Parco Minerario – Isola d'Elba. Za zmínku stojí i osmiboká strážní věž z roku 1534 (věž s hodinami byla přistavěna později).

Marina di Campo: první a dnes největší letoviště na Elbě se nalézá na jižním pobřeží ostrova v zálivu Golfo di Campo. Je součástí správního okrsku Campo nell'Elba (4481 obyv.). Turistický ruch se zde začal rozvíjet již na přelomu 19. a 20. století. V roce 1944 během bojů mezi německými a francouzskými vojsky bylo městečko silně poničeno. Následovala rychlá obnova a dnes Marina di Campo nabízí vše, co návštěvník od podobného turistického centra očekává – krásnou a velkou písčitou pláž s čistou vodou (navíc s horami v pozadí), dobře vybavené hotely, turistické atrakce a noční život. V okolí letoviště se rozkládají četné vinice.

Monte Capanne

Monte Capanne: nejvyšší hora ostrova (1018 m), rozkládá se v převážně granitové západní části Elby (ve středu převládají porfyry, na východě sedimentární horniny, diabasy a serpentinity). Na severních svazích rostou husté křoviny a kaštanové lesy, jižní svahy jsou převážně holé. Lze zde narazit na polštářovité lávové formace a zajímavě zvětralé žulové útvary. Na vrchol hory, z něhož je nádherný výhled, jezdí lanovka. Na jejím severovýchodním úpatí vyvěrá léčivý minerální pramen Fonte Napoleone.

Poloostrov Calamita: tvoří jihovýchodní část ostrova. Dominuje mu od moře se ostře zvedající Monte Calamita (413 m). Společně s oblastí kolem Rio Mariny je poloostrov hlavním nalezištěm minerálů na Elbě (hematit, pyrit, různé odrůdy křemene – ryzí, růžový, ametyst a záhněda, turmalín a mnoho dalších druhů). Na jihu poloostrova leží několik opuštěných rudných dolů (např. Miniere di

Calamita a Miniere del Ginepro).

Historie

První historicky doložení obyvatelé pocházeli z ligurského kmene Ilvatů, od kterého ostrov získal své starověké jméno Ilva. Kolem roku 700 př. n. l. započalo dobývání Elby Etrusky, již zde následně zahájili těžbu železné rudy s vysokým obsahem kovu. Po roce 450 př. n. l. byl ostrov ovládnán Syrákúsamí (Řekové ho nazývali Aithalia – "sršící jiskrami"), roku 246 př. n. l. byl dobyt Římany, kteří pokračovali v bezohledné těžbě rudy a výrobě železa (odlesňování), k nimž přidali i těžbu mramoru a žuly. Elba sloužila jako důležitý strategický bod pro římské loďstvo. Již v této době byla vyzdvižována kvalita elbského vína. V roce 395 připadla západořímské říši, po jejím zániku říši Odoakarově (476). Ale již roku 493 ji ovládli Ostrogóti, v roce 540 připadla Byzantské říši a roku 568 si ji podmanili Langobardi.

Villa dei Mulini - Napoleonova rezidence

Na počátku 11. století se ostrov stal vlastnictvím Pisy, v roce 1290 ho dobyl Janov, aby se po zaplacení vysokého výkupného vrátil v roce 1309 zpět do rukou Pisánských. Poté, co Pisu roku 1398 koupil milánský rod Viscontiů, Elba přešla v roce 1399 do vlastníctví knížecího rodu Appianiů z města Piombina, kde zůstala až do roku 1546, kdy císař Karel V. světil správu Elby a Piombina do rukou Cosima I. de' Medici, velkovévody toskánského. V letech 1553–55 na ostrov několikrát zaútočili Saraceni a Francouzi. Roku 1557 se vrátil pod správu rodu Appianiů, Portoferraio však zůstalo rodu Medici a přístavu Porto Longone (dnešního Porto Azzurra) se roku 1596 zmocnil španělský král Filip II. V následujících staletích se o Elbu přetahovali Francouzi, Španělé, Angličané a Habsburkové. Na základě mírové smlouvy z Amiensu připadla celá Elba roku 1802 Francii. **V letech 1814–15 zde žil ve vyhnanství Napoleon I. Bonaparte (4. 5. 1814 až 26. 2. 1815).** I v této krátké době zde uskutečnil řadu ekonomických a sociálních reforem, které však byly brzy zrušeny v souvislosti s převzetím ostrova velkovévodstvím toskánským po Napoleonově porážce u Waterloo a Vídeňském kongresu (1815). V roce 1860 byl začleněn do nově vznikajícího Italského království. Během druhé světové války v letech 1943–44 byla Elba bombardována německými i spojeneckými letadly. V poválečných desetiletích se postupně hlavním hospodářským odvětvím stal cestovní ruch a služby s ním spojené.

Toskánské ostrovy

Souostroví Toskánské ostrovy (Arcipelago Toscano) se nalézá v Tyrhenském a Ligurském moři, mezi Apeninským poloostrovem a Korsikou, od níž ho odděluje Korsický průliv. V roce 1991 se stalo všech sedm ostrovů s přilehlým mořem součástí národního parku **Parco nazionale dell'Arcipelago Toscano**, největšího chráněného mořského parku v Evropě. Vedle Elby do souostroví patří ostrovy Giglio, Capraia, Montecristo, Pianosa, Giannutri a Gorgona (plus ostrůvky Palmaiola, Cerboli a Formiche di Grosseto).

Isola del Giglio - Giglio Castello

Isola del Giglio (51,6 km jihovýchodně od Elby, 23,8 km²): druhý největší ostrov ve skupině, hornatý (496 m) a tvořený téměř výhradně žulou. Nachází se zde malý a malebný přístav Giglio Porto, vesnice Giglio Castello (405 m) obklopená vysokými středověkými hradbami s věžemi a turistické středisko Giglio Campese.

Isola di Capraia (33,5 km severozápadně od Elby, 19 km²): sopečný, hornatý a třetí největší ostrov toskánského souostroví. Středem prochází horský hřeben, na němž se nalézá i nejvyšší místo ostrova – Monte Castello (445 m). Je téměř bezlesý, pokrytý středomořskými křovinami, s vysokými útesy a barevnými skalami. Kousek od malého přístavu leží vesnice Capraia Isola s pevností Fortezza di San Giorgio ze začátku 15. století. Do roku 1996 ostrov fungoval jako trestanecká kolonie.

Isola di Montecristo (40,5 km jižně od Elby, 10,39 km²): žulový ostrov, vrcholek bývalé sopky zvedající se do výšky 645 m nad okolní moře, výrazně zpopularizoval Alexandr Dumas svým románem Hrabě Monte Christo. Ostrov je státní přírodní rezervací, návštěvy turistů jsou regulovány, a je neobydlený. Dokladem někdejšího osídlení jsou ruiny kláštera San Mamiliano z počátku 13. století, zničeného piráty roku 1553.

Isola di Pianosa (13,4 km jihozápadně od Elby, 10,25 km²): plochý a nízký ostrov (29 m). V letech 1858–1998 zde existovalo velmi přísně střežené vězení, dnes tu nejsou žádní stálí obyvatelé. Joseph Heller na Pianosu umístil děj svého slavného románu Hlava XXII.

Vloženo z <<http://www.poznavamesvet.cz/elba.html>>